

Uzaktan Sevmek

– Mustafa Kara · 21 Haziran 2013

Seni hiç görmedim, sesini duymadım
Belki çok uzaklardasın
Kim bilir belki de aynı bedendeyiz
Hep hayal ettim
Seni sevdim

Bahçemdeki çiçeği sever gibi
Yüreğini sevdim nar çiçeği renginde
Ne zaman rüzgar esse
O yöne dönerim, derin bir nefes çekerim
Belki bilmediğim kokunu alırım
Seni daha çok severim diye...

Dolunayda
Ayak izlerini aradım sahilde
Belki oralarda gezmişsindir diye
Sahili adımladım, arandım durdum
Gözlerimi dolaştırırım biçare etrafta
Acaba göz göze gelir miyiz?
Sen oralarda bir yerdeydin
Ama sen istemeden nasıl göz göze geliriz
Dolaşıyorum belli ki boşu boşuna

Avazım çıktığınca haykırışlarım da boşluğa
Deli deseler de bana, ama değer sana
Yüzünü görmesem de, sesini duymasam da
Her gece sahile inerim
Her gece aynı duyguları yaşarım sensiz
Saplanırsın yüreğime
Yalnızlığın acısını unutturursun
Bilmiyorum daha ne kadar sürecek bu böyle...

Ömrümün yarısı geçti
Hayallerimde seni aramaktan...
Saat on ikiyi vuruyor

Sensizliğin tam ortası
Dolunay parıldısı denize düşse de
Yakamozlar gözlerimi alsa da
Umut yok sanki
Hata benim mi
Görmediğin yüzü
Duymadığın sesi sevmem mi hata

Adımladığım sokaklar sessiz sedasız
Sanki ölümü bekliyor
Bense biçare orada burada
Yüreğinden başka her yerde
Saçak altlarında ağlayan koca bebek
Ne olur
Ne olur sar sarmala beni

Yüreğimde baharlar hazana çalar
Yapraklar dökülür mevsimsiz
Seher yeli de getirmeyecek seni bana
Ben bahardan kalma son çiçek oldum
Seni görmeden
Sesini duymadan
Sararıp solup gideceğim...

Mustafa Karahmetoğlu